ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ КАМІТЭТАЎ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

ГАЗЕТА УЗНАГАРОДЖАНА ГАНАРОВАЙ ГРАМАТАЙ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР

1987
9
КРАСАВІКА
ЧАЦВЕР

№ 13(1534)

ВЫДАЕЦЦА З 1922 ГОДА

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ
ТЭЛЕТАЙП
УЧОРА · СЁННЯ · ЗАЎТРА

Фарміруюцца

пры штабе працоўных спраў універсітэта будаўнічыя брыгады супрацоўнікаў. Месца працы брыгадзе будзе прапанавана абласным штабам СБА. Дадатковую інфармацыю можна атрымаць у сакратара камсамольскай арганізацыі супрацоўнікаў С. Сяргеева (пакой 306, гал. корпус) ці ў штабе працоўных спраў.

В. БОЙКА.

За «круглым сталом»,

якi адбыўся на геаграфічным факультэце, сустрэліся Мінскі гарадскі савет Беларускага таварыства аховы прыроды, Мінская абласная інспекцыя Дзяржкамітэта БССР па ахове прыроды і савет таварыства аховы прыроды БДУ імя У. І. Леніна. Былі абмеркаваны пытанні ўдасканалення сістэмы грамадскага кантролю за выкананнем патрабаванняў прыродаахоўнага заканадаўства.

У рабоце «круглага стала» прынялі ўдзел грамадскія інспектары Дзяржкамітэта БССР па ахове прыроды і студэнцкіх дружын аховы прыроды БДУ, БТІ, іншых ВНУ.

І. КРЫЛОВА.

Пад пісьмом

у адрас амерыканскага прэзідэнта, якое было зачытана на універсітэцкім мітынгу «Доктару Хайдэру — жыццё!», сабрана 1500 подпісаў. Пісьмо накіравана ў ЗША.

А. САМУЙЛІЧ.

ЧАРГОВАЕ ПАСЯДЖЭННЕ

клуба «Палітыкус» з тэматыкай «Пакістан. Развіццё і праблемы на сучасным этапе» адбудзецца ў кафэ «Гаўдэамус». Усе жадаючыя прыняць у ім удзел запрашаюцца ў кафэ 13 красавіка ў 20.00.

А. САЎЧЫК.

Падведзены вынікі

ўдзелу інтэрнатаў рэспублікі ва Усесаюзным аглядзе-конкурсе на лепшы рабочы і студэнцкі інтэрнат 1986 года.

За поспехі, дасягнутыя ў паляпшэнні выхаваўчай, культурна-масавай, фізкультурна-аздараўленчай работы сярод рабочых і служачых, студэнтаў і навучэнцаў, пражываючых у інтэрнатах, стварэнні ім найбольш спрыяльных умоў быту і правядзення вольнага часу Ганаровай Граматай ЦК ЛКСМ Беларусі ўзнагароджаны інтэрнат № 6 Беларускага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Н. ГУЛЕЙЧЫК.

фота тыдня

— ДОЎГА ЧАКАЕЦЕ?

Іна Сухарава, студэнтка чацвёртага курса хімічнага факультэта, павіталася:

— А ў нас толькі-толькі закончыліся заняткі. Можа, лепш у лабараторыю пройдзем?..

Пакуль мы падымаліся на IV паверх, пакуль ішлі па доўгіх калідорах, Іна расказвала пра вучобу, пра прафсаюзную работу, пра жыццё сваей групы. Вучацца ў ёй толькі адны дзяўчаты, па выніках мінулага вучэбнага года яна прызнана лепшай студэнцкай групай універсітэта. Есць у гэтым і пэўная заслуга праформа.

Хаця пасля размеркавання заняткі праводзяцца на кожнай кафедры асобна, але і сёння група з'яўляецца адной з лепшых на факультэце.

Іна паправіла валасы, даверліва зірнула ў аб'ектыў:

— Ну, што, можна фатаграфаваць?

НА ЗДЫМКУ: член прафкома універсітэта, праформ адной з лепшых студэнцкіх груп Іна Сухарава.

Фота С. ПЛЫТКЕВІЧА.

прафсаюзнае жыццё

ВЯЛІКІЯ ЦЕПЛЫЯ ВОЧЫ, СТРЫМАНАЯ ЎСМЕШКА, ЯКАЯ, ЗДАЕЦЦА, РЭДКА ПАКІДАЕ ГЭТЫ ТВАР, НЕЙКАЯ РУХАВАСЦЬ І ЗАКЛАПОЧАНАСЦЬ ВА ЎСЕЙ ПОСТАЦІ — ТАКІМ БЫЛО ПЕРШАЕ ЎРАЖАННЕ АД РЫТЫ АСІНЕНКА, СТАРШЫНІ ПРАФСАЮЗНАГА БЮРО МЕХАНІКА-МАТЭМАТЫЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА. ДА ЯЕ Я ПРЫЙШЛА, КАБ ЗНАЙСЦІ АДКАЗ НА ЗАЦІКАВІЎШЫЯ МЯНЕ ПЫТАННІ.

НЯМА ДРОБЯЗЕЙ

ЧАМУ ІМЕННА аб прафбюро гэтага факультэта захацелася расказаць? Думаю, адказам прагучаць словы Н. Туромшы, намесніка старшыні прафкома універсітэта па арганізацыйна-масавай рабоце:

— Гэтыя людзі жывуць цікава, іх кожны дзень — у пошуку. Вось невялічкі прыклад. Размясціўся механіка-матэматычны факультэт на IV паверсе галоўнага корпуса. Маленькі буфет, што на першым паверсе ля гардэроба, студэнты мехмата наведваюць не вельмі часта — ім не хапае часу. Неўзабаве прыйшло рашэнне: на вялікім перапынку браць у буфеце некалькі соцень булачак і гандляваць імі на сваім паверсе.

Але, зразумела, не толькі булачкі цікавяць прафбюро мехмата, хаця, згадзіцеся, і гэта не дробязнае пытанне — якая ж вучоба на галодны страўнік?

— Першае, аб чым клапоцімся,— гаворыць Рыта Асіненка,— гэта здароўе студэнтаў. Штомесяц яны маюць магчымасць адпачываць ва універсітэцкім прафілакторыі, ахвотна едуць у санаторыі.

Жывём мы ў інтэрнаце № 7. Наш клопат цяпер — афармленне чытальных залаў. Дробязь, здаецца, але ад яе залежыць у пэўнай ступені паспяховае вывучэнне неабходных дысцыплін.

Не так даўно ў інтэрнаце адбыліся спаборніцтвы паміж паверхамі па настольнаму тэнісу. Добрай традыцыяй, акрамя даўно ўсімі прызнаных «Ану, дзяўчаты», становяцца пасяджэнні клуба «Што? Дзе? Калі?».

Зразумела, жывём мы не без праблем. Кепска пакуль наладжваюцца сувязі са студэнцкім саветам. Ёсць у нас і запаветная мара: хочам зрабіць радыёвузел на трох паверхах, дзе жывуць нашы студэнты. Усё для гэтага, здавалася б, ёсць: і жаданне, і зацікаўленыя ў падрыхтоўцы радыёперадач. Але ёсць і перашкоды: то адміністрацыя не можа выдзеліць памяшканне, то спецыяліста па ўстаноўцы апаратуры не знайсці. Толькі мы ўсё ж спадзяемся, што ў хуткім часе выйдзем у эфір. У сваіх перадачах паспрабуем усебакова ахопліваць пытанні студэнцкага жыцця ў інтэрнаце, будуць у нас і музычныя віншаванні са святамі і днямі нараджэння.

Хвалюе мяне і вось яшчэ што: пасля зімовай сесіі паспяховасць у нас рэзка знізілася, былі такія групы, у якіх сярэдні бал ніжэй за «4». Як гэта растлумачыць? У апошні час патрабаванні з боку выкладчыкаў сталі большымі, а мы яшчэ не гатовы былі да гэтага. За зімовую сесію вырашылі адлічыць з факультэта шасцярых, дэканат падтрымаў нашу прапанову. Каго можа і здзівіць тое, што прафбюро дазваляецца вырашаць такія важныя пытанні, як выдзяленне стыпендыі і выключэнне сістэматычна адстаючых студэнтаў? Але каму ж, як не нам, ведаць, для каго з нашых сакурснікаў 40—50 рублёў адзіная дапамога, а для каго — кішэнныя грошы? Не так даўно сустрэлася з дзяўчынай, якая пасля зімовай сесіі вымушана была пакінуць факультэт. Пытаюся: «Як жывеш?» «Працую,— адказвае.— І ведаеш, вельмі добра, што так, бо веру, у другім годзе ўсе будзе інакш».

Я працую яшчэ толькі першы год. Калектыў у нас, лічу, добры, здаровы, а гэта — самае неабходнае для таго, каб прафбюро працавала якасна. Вось так мы працуем, так жывём.

Запісала Т. ХУДОБА,
студэнтка факультэта журналістыкі.

прашу слова

КАБ ІНТАРЭС БЫЎ ІНТАРЭСНЫМ

У АКТАВАЙ зале філфака быў арганізаваны прагляд мастацкага фільма «Тэма». Каб апавясціць студэнтаў, была вывешана аб'ява, зроблена аб'яўленне і для камсоргаў груп. І што ж? Сабралася 15 чалавек, 8 з іх — выкладчыкі. А дзе ж былі іншыя студэнты? Няўжо ўсе яны паспелі паглядзець гэтую вельмі карысную і цікавую стужку?

А хто ведае што-небудзь пра клуб «Дыскусія», які дзейнічае ў інтэрнаце № 7? Цэлы тыдзень віселі аб'явы пра яго пасяджэнне і «Скрыня для пытанняў». За гэты час паступіла ўсяго толькі дзве запіскі. Ніхто больш не пацікавіўся, што гэта за клуб, дзе і калі ён працуе, якія пытанні, праблемы рашаюцца ў яго рамках. «Калі вам цікава, дык і займайцеся ў ім на здароўе. А нам не да гэтага»,— чула такія словы ад рабят, якія выпадкова спыняліся каля аб'явы. А ім да чаго тады ёсць справа?

Мы маем права і павінны спытаць пра гэта ў камітэта камсамола і нашых актывістаў. Хто, як не яны, павінны дапамагаць арыентавацца камсамольцам у важных справах універсітэта, цікавых мерапрыемствах, накіроўваць іх на творчую, актыўную работу.

Для чаго праводзяцца камсамольскія сходы ў групах, на курсах? Жывая, цікавая размова, нават простыя даверлівыя зносіны дапамагаюць зразумець адзін аднаго, убачыць і разабрацца ў прычынах існуючых недахопаў. Але бывае, што камсамольскі сход бяссільны. Што ж гэта за сход, калі на ім прысутнічае палова камсамольцаў? Калі і ўздымаюцца сур'ёзныя пытанні, то ў рэдкіх выпадках яны вырашаюцца да канца. Так, на адным са сходаў III курса беларускага аддзялення ўздымалася пытанне пра адмену куратарства ў групах. Пакрычалі, паспрачаліся. Хто за адмену, хто — супраць, а канкрэтна якое рашэнне было прынята — не зразумела.

Я звяртаюся да нашых актывістаў. Яны ж ёсць, хоць не так ужо іх і многа для нашага факультэта. Як расцэньваюць тую пазіцыю, што займае большая частка нашых камсамольцаў? Цяпер стаіць задача дабіцца ўсеагульнай актыўнасці камсамольцаў. Толькі якім чынам? Цяжкае пытанне. Не зразумела пакуль, чаго ж хочуць нашы камсамольцы, што іх цікавіць? Тое, што прапануе камітэт камсамола, іх не задавальняе. Дык мо не будзем чакаць прапаноў, а прапануем самі?

Л. СЯРГУН,
сакратар камітэта камсамола філалагічнага факультэта.

да 70-годдзя Кастрычніка

З ТАКІМ ПЫТАННЕМ, ШАНОЎНЫ ЧЫТАЧ, ЗВЯРТАЮЦЦА ДА ЦЯБЕ ПЯРВІЧНАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ ТАВАРЫСТВА АХОВЫ ПОМНІКАЎ ГІСТОРЫІ І КУЛЬТУРЫ БЕЛДЗЯРЖУНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА, КАФЕДРА ГІСТОРЫІ СССР ДАСАВЕЦКАГА ПЕРЫЯДУ І ГАЗЕТА «БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ». МЫ ПРАПАНУЕМ ТАБЕ ПРЫНЯЦЬ УДЗЕЛ У ВІКТАРЫНЕ, ЯКАЯ ПРЫСВЯЧАЕЦЦА 70-ГОДДЗЮ ВЯЛІКАЙ КАСТРЫЧНІЦКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВАЛЮЦЫІ.

ТВАЕЙ УВАЗЕ ПРАПАНУЮЦЦА НАСТУПНЫЯ ПЫТАННІ:

Ці ведаеш сваю гісторыю?

1. У якіх працах У. І. Леніна распрацаваны план узброенага паўстання ў Петраградзе? Коратка раскажыце пра яго.
2. Раскажыце пра помнікі У. І. Леніну, якія ўстаноўлены ў Мінску за гады Савецкай улады.
3. Якія ўстановы і прадпрыемствы Мінска носяць імя Вялікага Кастрычніка?
4. Што ты ведаеш пра гісторыю стварэння і дзейнасць Цэнтральнага дзяржаўнага архіва Кастрычніцкай рэвалюцыі і сацыялістычнага будаўніцтва Беларускай ССР?
5. Якія артыкулы У. І. Леніна былі надрукаваны ў газеце «Северо-Западный край»?
6. Што ты ведаеш пра Музей рэвалюцыі ў Мінску, які працаваў у 1926—1941 гг.?
7. Які мінскі завод з 1927 па 1931 год насіў назву «Полымя рэвалюцыі»? Раскажы пра ўдзел рабочых гэтага прадпрыемства ў рэвалюцыйнай барацьбе.
8. Што ты ведаеш пра стваральнікаў памятнага Знака ахвярам курлоўскага расстрэлу ў Мінску, які ўстаноўлены на станцыі метро «Плошча Леніна»?
9. У 1898—1906 гг. у Мінску існавала Таварыства аматараў выяўленчага мастацтва і музыкі. Раскажы пра яго дзейнасць у гады першай рускай рэвалюцыі.
10. Як адлюстраваны рэвалюцыйны рух у назвах адміністрацыйна-тэрытарыяльных раёнаў нашага горада?
11. Раскажы, што ты ведаеш пра плошчу Парыжскай камуны ў Мінску.
12. Калі быў створаны Мінскі савет рабочых і салдацкіх дэпутатаў? Хто ўваходзіў у яго бальшавіцкую фракцыю?
13. Што ты ведаеш пра першую ў Беларусі легальную масавую бальшавіцкую газету?
14. Якія прадпрыемствы і ўстановы Мінска носяць імены прафесійных рэвалюцыянераў, бальшавікоў-ленінцаў С. М. Кірава, В. У. Куйбышава, Г. К. Арджанікідзе?
15. Раскажы пра рэвалюцыйную дзейнасць А. Ф. Мяснікова, Прасачы гісторыю вуліцы, якая носіць імя гэтага выдатнага рэвалюцыянера-бальшавіка, савецкага, партыйнага і грамадскага дзеяча.
16. Як увекавечана памяць мінчан аб рэвалюцыянеру-бальшавіку, савецкім, партыйным і грамадскім дзеячу М. В. Фрунзе?
17. У гонар якога выдатнага дзеяча германскага і міжнароднага рэвалюцыйнага руху перайменавана ў 1933 годзе былая Малая Лютэранская вуліца ў Мінску?
18. Як увекавечана ў Мінску імя прафесійнай рэвалюцыянеркі, члена РСДРП з 1902 года, члена Петраградскага камітэта партыі з 1917 года, актыўнай удзельніцы Кастрычніцкага ўзброенага паўстання, якая загінула пры падаўленні мецяжу Керанскага-Краснова?
19. Дзе ў нашым горадзе ўстаноўлены мемарыяльныя дошкі ў гонар рэвалюцыйных падзей 1917 года?
20. Як увекавечана ў Мінску імя ўдзельніка Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі, савецкага дзяржаўнага дзеяча А. Р. Чарвякова?

Просім адказы прыносіць ці дасылаць да 15 мая на кафедру гісторыі СССР дасавецкага перыяду (галоўны корпус, ауд. 404). Пераможцы віктарыны будуць узнагароджаны граматамі і краязнаўчай літаратурай.

Жадаем поспехаў!

мацаваць традыцыі

Сустрэча з энцыклапедыстамі

На філалагічным факультэце прайшоў тыдзень кафедры беларускай літаратуры. У рамках тыдня адбылося адкрыццё аўдыторыі імя заслужанага дзеяча навукі БССР, прафесара, колішняга загадчыка кафедры М. Р. Ларчанкі, прачытаны адкрытыя лекцыі прафесарамі А. Лойкам («Францыск Скарына і яго час»), Д. Бугаевым («Што пішуць пра Васіля Быкава») і дацэнтам У. Навумовічам («Які ён, герой перабудовы?»), праведзены вечар літаратурнага аб'яднання «Узлёт» у студэнцкім інтэрнаце № 7, адбыліся адкрытыя пасяджэнні кафедры і кафедральнага навукова-метадычнага семінара «Літаратуразнавец». У адзін з дзён справаздачу трымала фальклорна-лінгвістычная лабараторыя, што працуе пры кафедры. Выкладчыкі беларускай літаратуры універсітэта наведалі мінскую сярэднюю школу № 122, дзе сустрэліся з вучнямі і настаўнікамі, аказалі ім метадычную дапамогу, правялі адкрытыя ўрокі.

А 2 красавіка па запрашэнню кафедры на факультэт прыйшлі супрацоўнікі Беларускай Савецкай Энцыклапедыі — яе галоўны рэдактар, народны пісьменнік БССР, Герой Сацыялістычнай Працы Іван Шамякін, намеснік галоўнага рэдактара, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР, вядомы драматург Алесь Петрашкевіч і загадчык рэдакцыі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР, кандыдат філалагічных навук Іван Саламевіч. Яны расказалі аб працы выдавецтва над энцыклапедычным даведнікам «Янка Купала», які толькі што выйшаў з друку, пяцітомнай «Энцыклапедыяй літаратуры і мастацтва БССР» (тры тамы пабачылі ўжо свет), сямітомным «Зводам помнікаў гісторыі і культуры Беларусі» (выдадзена пяць тамоў), іншымі капітальнымі выданнямі.

Энцыклапедычная справа ў БССР дзякуючы найперш яе арганізатару народнаму паэту БССР Петрусю Броўку, а таксама І. Шамякіну і іншым работнікам БелСЭ усяго за дваццаць гадоў набрала такога імпэту, дасягнула такога плёну, што на нас цяпер раўняюцца, нам па-добраму зайздросцяць ледзь не ўсе астатнія савецкія рэспублікі. І. Шамякін падзякаваў А. Лойку, В. Рагойшы, Л. Тарасюк і некаторым іншым супрацоўнікам кафедры беларускай літаратуры за актыўную дапамогу ў стварэнні беларускіх літаратурных энцыклапедый. Толькі для даведніка «Янка Купала» выкладчыкі кафедры напісалі некалькі соцень артыкулаў. Апрача гэтага, А. Лойка з'яўляецца членам яго рэдакцыйнай калегіі, адным з яго навуковых рэдактараў, В. Рагойша і Л. Тарасюк — навуковымі кансультантамі выдання...

З задавальненнем сустрэлі універсітэцкія філолагі намер БелСЭ выпусціць у бліжэйшыя гады энцыклапедычны даведнік «Францыск Скарына і яго час», «Багдановічаўскую энцыклапедыю», «Гістарычную энцыклапедыю Беларусі» у чатырох тамах, пяцітомны бібліяграфічны слоўнік беларускіх пісьменнікаў, шэраг замежна-беларуска-рускіх перакладных слоўнікаў (першы з іх — «Нямецка-беларуска-рускі» — ужо знаходзіцца ў вытворчасці).

Спору вам у працы, беларускія энцыклапедысты!

В. КАЧАНОВІЧ.

НА ЗДЫМКАХ: у час сустрэчы.

Фота Г. ЮРЧАНКІ.

ліст да

ШЭСЦЬ ГАДОЎ *гульні* Ў... СТУДЭНТА

ДЛЯ ПАЧАТКУ прапаную некалькі малюнкаў з натуры.

Перад першай сесіяй:

— Марынка, як рыхтуешся? Канспекты напісала, кантрольныя паздавала? Давай рыхтавацца разам.

— Так, усё зрабіла. А прапанова твая прымаецца — удваіх весялей. Але застаўся толькі месяц — калі паспець усё паўтарыць?

Перад другой сесіяй:

— Марынка, як справы?

— Не пытайся. Нейкі месяц застаўся, а я яшчэ кніжкі не раскрывала, за канспекты не бралася, балазе, кантрольныя паздавала.

Напярэдадні чацвёртай сесіі:

— Марынка, заўтра ж сесія пачынаецца...

— Ой, ой, ой. Прыйдзецца мабілізавацца. А толькі ці хопіць моцы — на кожны экзамен толькі па тры дні?!

Сесія восьмая.

— Ты куды, праз гадзіну экзамен!

— Ну і што? У дзень ліквідацыі здам — учора са спаткання позна вярнулася...

Паверце, гэта не студэнцкія жарты. Быль.

Чаму?

Гэта я хачу зразумець і сама.

...Ярка памятаю першапачатковы аптымістычны настрой.

Здала экзамены. Па-сту-піла! Заўтра — не, сёння! — пайду ў «Школьнік», накупляю сшыткаў, ручак, алоўкаў. Вучыцца ж буду! Атрымліваць вышэйшую адукацыю! Набываць прафесію. Як там гаворыцца? «Вучыцца — каб ведаць, ведаць — каб разумець, разумець — каб быць карысным Радзіме!» Буду вучыцца сур'ёзна, без усялякіх патуранняў сабе. Усё — на апошні план, вучобе — авансцэну.

Напэўна, так меркавалі некалі і мае аднакурснікі. Ох, якія яны ўсе-ўсе вельмі цікавыя асобы! Адзін ужо — воўк-прафесіянал, працуе па спецыяльнасці дваццаць пяць гадоў. Не вытрымаў чалавек, прага ведаў замучыла — стаў студэнтам. А другі яшчэ адну адукацыю набывае — які малайчына! Трэці — ведае ўсё-ўсё на свеце, навошта яму яшчэ вучыцца? Мусіць, веды прыводзіць у трывалую сістэму. Мне няма пакуль чаго асабліва «прыводзіць». А таму будзе больш складана. Але я таксама стану эрудзіраванай! А чацвёрты... Карацей, людзі вартыя. Буду імкнуцца, каб не быць горш за іх.

Так было.

А цяпер?

Я на чацвёртым курсе ці на пятым (трэба ў метадысткі спытаць)? Цяпер (калі павяла ўжо шчырую размову) мяне не вельмі цікавіць, што я атрымаю ў залікоўку — «5» або «3».

Чаму? Адкуль гэтыя абыякавыя адносіны? І трэба заўважыць, што калі б толькі я адна так ставілася да вучобы, то і не пісала б у газету. Тыя ж самыя адносіны да вучобы ў паловы майго курса.

Хачу ўдакладніць яго партрэт.

Людзі на нашым аддзяленні самыя розныя. Узроставы цэнз пры паступленні: ад 17 да 43. Людзі розных прафесій, у абітурыенцкі перыяд працэнтаў дваццаць пяць мелі нейкія адносіны да прафесіі, якая будзе азначана ў дыпломе, зараз — працэнтаў пяцьдзесят пяць. Лічбы «сто» так і не будзе. Таму што некаторыя: «вучыцца тут легка, прэстыжна, але прафесія — нейкая дурацкая, ва ўсякім выпадку не для мяне», альбо «муж (жонка) упікаюць: я — з адукацыяй, а ты — невук, паразмаўляць з табой няма пра што».

Аднак усе будуць рады свайму дыплому. Бо ён: «дапаможа ў прафесіянальным росце», ды і «вухарыкалегі больш паважаць будуць».

І што цікава: у Правілах прыёму і навучання чорным па белым: «на вячэрнія і завочныя факультэты прымаюцца асобы са стажам работы ў выбранай прафесіі». Правіла на паперы. А ў жыцці?

З аднаго боку, не кожны мае магчымасць вучыцца на дзённым аддзяленні: сям'я, бюджэт... З супрацьлеглага боку — план таго ж прыёму. Таму, пэўна, і выдаткі з наборам «завочнікаў» — трапляе нямала выпадковых людзей. Галоўнае, што гэтым «выпадковым» нішто не пагражае, хаця і ёсць такое паняцце, як «адсеў». З трэцяга курса, папярэджвалі нас, належыць прынесці даведку з месца работы. Уздрыгнулі ад пачутага кухары, будаўнікі, цырульнікі і іншыя людзі патрэбных, але не маючых ніякіх адносін да нашага аддзялення, прафесій. Аднак дарэмнымі былі хваляванні наконт даведак. Ніхто

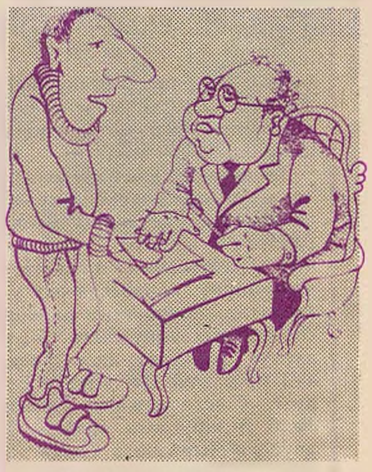

— Іван Іваныч, з наступнага тыдня на працы мяне не чакайце — іду на сесію...

У НАШ ЧАС ЧАЛАВЕК АТРЫМЛІВАЕ БАГАТА САМАЙ РОЗНАЙ ІНФАРМАЦЫІ. ЧАСЦЕЙ — ГЭТА ІНФАРМАЦЫЯ БУЙНОГА МАШТАБУ, КАЛІ ТАК МОЖНА СКАЗАЦЬ. АЛЕ МЫ ЗАЎСЕДЫ ІМКНЕМСЯ ВЕДАЦЬ ПАДРАБЯЗНА ПРА ТОЕ, ШТО ПОБАЧ З НАМІ Ў ГОРАДЗЕ, УНІВЕРСІТЭЦЕ, НА ФАКУЛЬТЭЦЕ. ПАКУЛЬ ШТО НЕ ТАК МНОГА МОЖНА ПРАЧЫТАЦЬ ПРА СЯБЕ У «КОМСОМОЛКЕ» ЦІ «ЧЫРВОНЦЫ». АЛЕ ЁСЦЬ ГАЗЕТЫ, ЯКІЯ ТОЛЬКІ ПІШУЦЬ ПРА НАС І ДЛЯ НАС. ГЭТА — НАСЦЕНКІ. НАША, ТВАЯ, МАЯ НАСЦЕНКА... ЯКАЯ ЯНА?

агляд друку

«СВАЯ ГАЗЕТА»

САША СУХАВЕРКА, сакратар камітэта камсамола юрыдычнага факультэта, паказваў мне іх. Гэта былі курсавыя газеты, якія апошнім часам атрымалі пашыранае распаўсюджанне на юрыдычным факультэце. Апасля ён разгарнуў самую галоўную (па меншай меры, для будучых юрыстаў і іх настаўнікаў):

— Вось ён, наш «Савецкі юрыст».

— Афганістан сёння — курс на дэмакратыю;

— Жыццё — свята, нават калі па твары бягуць слёзы... (Гутарка з былымі воінамі-інтэрнацыяналістамі);

— Што вы ведаеце пра Афганістан? (Інтэрв'ю з Ахмадзі Махамедам Амарам);

— Чаму пуста ў зале? (Разважанні пасля выступлення);

— Юрыст глядзіць у корань.

(Тур карыкатур).

Даведка.

Насценгазета юрфака выходзіць раз у месяц. Газета — на рускай мове. Раней газету рэдагаваў выкладчык М. Ф. Чудакоў, цяпер ён — яе кансультант. Рэдагаванне «Савецкага юрыста» было даручана студэнту II курса Юрыю Ламека. У састаў новай рэдкалегіі ўвайшлі: Я. Казлоў, Т. Дарафеева, С. Мышкавец, А. Ганчарова, абавязкі тэхнічнага рэдактара выконвае Т. Герасімовіч. Новай рэдкалегіяй выпушчаны тры нумары. Пра іх і хочацца пагаварыць.

У Юры Ламека ўжо ёсць вопыт працы ў друку (калі служыў, выпускаў армейскія насценкі). І строгае патрабаванне ў рэдактара: газета павінна быць акуратнай. «Савецкі юрыст» добра аформлены, тэхнічны бок — на ўзроўні. Малюнак-застаўка адлюстроўвае галоўную тэматыку нумара. Так, у другім нумары, прысвечаным Афганістану і воінам-інтэрнацыяналістам, у застаўцы — горы і савецкі салдат, а ў трэцім выпуску застаўка — своеасаблівы калаж пра вясну і студэнцкія клопаты. Акуратнасць у афармленні газеты радуе. А як наконт таго, хто і пра што піша?

На пытанне, пра што пішуць, у нейкай ступені можна знайсці адказ у анонсе «Сёння ў нумары»:

Гэта праграма другога нумара за 1987 год.

А вось хто піша — пытанне складанае, бо пад большай часткай матэрыялаў прозвішчаў няма. Ці баяцца аўтары? Ці піша ўсё адзін чалавек? Ці то якая яшчэ ёсць прычына? А подпісы неабходны, бо чытач павінен ведаць, хто вядзе з ім размову, ведаць, каго шукаць, калі ўзнікне якое-небудзь пытанне.

Цяжкавата разабрацца і ў тым, дзе рубрыка, а дзе загаловак. Не мае сэнсу залішняе захапленне вылучэннем і падкрэсліваннем асноўных думак. «Увага — перабудова», Лёд кранецца, але хто яго ўзламае?», «Крытыка, ці Высакамернае невуцтва (№ 3, сакавік 1987 года). Усё гэта адносіцца да аднаго матэрыялу, але што тут рубрыка, што загаловак, а што падзагаловак — меркаваць не бяруся, бо памылкі, напэўна, не пазбегну. А вось у інтэрв'ю з выкладчыкамі, якое змешчана ў навагоднім нумары, загалоўка няма наогул. Ёсць у гэтай сферы і цікавыя знаходкі. Так, у сакавіцкім нумары рубрыкі «Спорт», «Праблемы «чацвёркі», «Гэта цікава» паўтораны некалькі разоў і адразу прыцягваюць увагу чытача.

Характар большасці выступленняў газеты — нейтральны. Толькі ў трэцім нумары адчуваецца спроба напісаць крытычны і праблемны матэрыял. Не ўсе публікацыі маюць ясна выказаную факультэцкую «прывязку». Так, у матэрыяле «Крытыка, ці Высакамернае невуцтва» гаворыцца пра завочны Сацыяльна-Палітычны клуб, а пра тое, якія адносіны ён мае да юрфака — ні слова. Вось матэрыял В. Лагойскага «Жыццё — сёння не проста дах над галавой» — больш канкрэтны, ён пра інтэрнат № 4, дзе жывуць студэнты-юрысты, яго праблемы. І гэта не толькі канстатацыя таго, што дрэнна, але і спроба знайсці шляхі вырашэння праблем «чацвёркі».

Калі загаловак ставіць пытанне не рытарычнае, то патрэбна, каб адказ даў матэрыял. На жаль, не так атрымалася з матэрыялам «Ці патрэбна блудзіць у трох соснах, або Як вывучаюцца праблемы».

І яшчэ адна заўвага: загаловак — гэта кароткае, сціслае выказванне асноўнай думкі аўтара, але ў юрфакаўскай газеце большасць загалоўкаў доўгіх. Перанасычэнне цяжкімі выразамі не прыносіць газеце ніякага выйгрышу.

Насценгазета — твар факультэта, люстэрка яго жыцця. На жаль, пакуль што не знайшлі свайго адлюстравання ў «Савецкім юрысце» пытанні камсамольскага і прафсаюзнага жыцця, перабудовы вышэйшай школы і студэнцкага самакіравання. Не пашкодзіць газеце больш баявітасці, задзірыстасці. Патрэбна пэўная аператыўнасць у асвятленні факультэцкіх падзей і большая інфарматыўная насычанасць нумара, бо за час паміж выхадам нумароў газеты адбываецца шмат чаго, пра што трэба і расказаць, і ўспомніць, і паспрачацца.

Новая рэдкалегія насценгазеты юрфака ў пошуку. Верыцца, што з цягам часу «Савецкі юрыст» набудзе сваю цікавую, эмацыянальную і змястоўную форму.

— Я ніколі не бачыў, каб такі натоўп збірала наша газета, як апошнім часам,— Саша Сухаверка таксама верыць у сваю газету.

С. ГОГАЛЬ, наш кар.

газета выступіла. Што зроблена?

НА КРЫТЫЧНЫЯ КАРЭСПАНДЭНЦЫІ

ГАЗЕТЫ ДАЕ АДКАЗЫ СТАРШЫНЯ ПРАФКОМА СТУДЭНТАЎ БЕЛДЗЯРЖУНІВЕРСІТЭТА А. КІШКЕВІЧ:

У матэрыяле «Чэлентана і... ЛПА» ішла гаворка пра лагер працы і адпачынку «Феадасійскі». Для яго абмеркавання на пашыранае пасяджэнне прэзідыума прафкома студэнтаў былі запрошаны кіраўнікі лагера і саўгаса-завода «Феадасійскі».

Улічваючы паўднёвы кірунак, складанасці перавозкі, пажаданні прадстаўнікоў саўгаса-завода, прэзідыум студпрафкома лічыць неабходным выбіраць кіраўнікоў у лагер з ліку выкладчыкаў і супрацоўнікаў БДУ.

Прэзідыум прафкома ўказаў кіраўнікам усіх змен на неабходнасць паляпшэння культурна-масавай работы і прапанаваў у планы ўключыць раздзел «Культурна-масавыя мерапрыемствы».

Другі матэрыял *«Дэфіцыт жадання»* быў абмеркаваны з новым саставам студсавета інтэрната № 2. Работа студсавета сапраўды мала асвятлялася ў насценным друку, жыхары рэдка атрымлівалі інфармацыю аб рабоце студсавета. Цяпер пытанням галоснасці надаецца неабходная ўвага.

Для правядзення вечароў адпачынку ў інтэрнаце выдзелена зала на першым паверсе, закуплена апаратура на дзве тысячы рублёў. Што датычыць правядзення дыскатэк да гадзіны ночы, то такое пажаданне супярэчыць рашэнню Мінгарвыканкома, правілам унутранага распарадку інтэрната.

Гаворачы пра выбары ў студсавет, неабходна заўважыць, што праводзіліся яны ў адпаведнасці з інструкцыяй.

«АБ'ЕКТЫЎ АБВІНАВАЧВАЕ»

НА МАТЭРЫЯЛ «АБ'ЕКТЫЎ АБВІНАВАЧВАЕ», ЗМЕШЧАНЫ Ў № 6 АД 19 ЛЮТАГА 1987 ГОДА, РЭАГІРУЕ ПРАРЭКТАР ПА АДМІНІСТРАЦЫЙНА-ГАСПАДАРЧАЙ ЧАСТЦЫ У. ТАРАСЕВІЧ. ЁН ПІША:

«...Сталоўка № 33 знаходзіцца ў цяперашні час на рамонце. Згодна дамоўленасці № 3-20 ад 16 снежня 1987 года РБУ-20 трэста «Будбытрамонт» прыступіла ў снежні 1987 года да выканання рамонтных работ, заканчэнне якіх мяркуецца ў верасні гэтага года.

Работы вядуцца ў адпаведнасці з графікам, і ёсць упэўненасць у своечасовым заканчэнні рамонту сталоўкі».

«КУРЗАЛА, СМЕЦЦЕСХОВІШЧА... ШТО ЯШЧЭ?»

У нумары 6 ад 19 лютага 1987 года быў надрукаваны матэрыял «Курзала, смеццесховішча... Што яшчэ?» Яго абмеркаванне адбылося на пасяджэнні студэнцкага савета інтэрната № 2,— так нам адказвае старшыня студсавета гэтага інтэрната М. Тарасенка.

Аказваецца, «студсавет праводзіць работу ў мэтах умацавання дысцыпліны, выканання жыхарамі ўнутранага распарадку ў інтэрнаце. Кожны студэнт у час засялення абавязаны азнаёміцца з правіламі пражывання ў інтэрнаце. І тым не менш нярэдка сустракаюцца выпадкі курэння на паверхах, у ліфтавых, пакоях, чытальных залах. Парушальнікі выклікаюцца на пасяджэнне студсавета, дзе ім выносяцца вымовы.

Што датычыць няпоўнай камплектацыі пакояў мэбляй, душавымі ўстаноўкамі, то ўсё гэта можна атрымаць у каменданта.

Сапраўды, патрабуюць рамонту многія інвентарныя адзінкі. Па ініцыятыве студэнтаў фізічнага факультэта, камуністаў, якія пражываюць у інтэрнаце, была праведзена праверка пакояў, а па выніках яе складзена службовая запіска ў рэктарат».

Усё гэта цікава і нядрэнна. Але хацелася б пачуць, якія канкрэтныя змяненні наступілі ў інтэрнаце № 2?

калегі-завочніка

аб іх так і не ўспомніў.

ЗАЛІКІ І ЭКЗАМЕНЫ

У тым, што існуе сістэма здачы сесіі, пераканаліся на ўласным вопыце. І карыстаемся ёю без дакораў сумлення, хто на што здольны.

На першай сесіі ніякіх чутак аб гэтай «сістэме» не было. Спадзяваліся толькі на ўласныя веды. Шпаргалак баяліся, выкарыстоўвалі іх толькі некаторыя. — сорамна неяк...

У адной дзяўчыны, помню, здарыўся неўроз: не змагла пераадолець экзаменацыйнага жаху, не магла пайсці ні на адзін экзамен, «клацала» зубамі каля дзвярэй. Вынік сумны — адлічылі.

Усе астатнія здалі першую сесію лёгка. Надта лёгка. Тады, бадай, і зразумелі: экзамен — толькі ў ідэальным уяўленні — аб'ектыўная ацэнка суб'ектыўных ведаў. А на практыцы: па адзін бок залікоўкі — выкладчык, па другі — я, студэнт. Мы ўдваіх. Мы ж людзі, чалавекі. Студэнт: «Нешта незразумелае пытанне. Можа, перацягнуць?» Іван Пятровіч глядзіць на цябе стомлена. Замарыўся, сумна яму. Мне... Таксама сумна, бо не ведаю прадмета. А ён... слухае адказ у паўвуха, сам думае пра газету, якую не паспеў з-за нас прачытаць, а, можа, пра тое, дзе каўбасу купіць у такі позні час (жонка дала наказ)...

А вы ведаеце, Іван Пя... Сід... хм... — Іч, бачыў я ўчора, як за апраўай, якую вы трымаеце, даўжэзная чарга ля «Оптыкі» стаяла. Яшчэ б, прыгожая аправа! Як яна пасуе вам. Як добра, што вам хапіла! Дзякую, «здавальняюча» мне хопіць. Вялікі дзякуй!

Зразумелі? Адзін з надзейных спосабаў атрымання заліку гаворыць: адгадай настрой, турботы выкладчыка, знайдзі за некалькі хвілін яго слабую струну, закрані яе і сыграй на ёй сола.

Юрык, давай дамовімся: пропускі заняткаў мне не с... не да вучобы, калі на працы — аўрал.

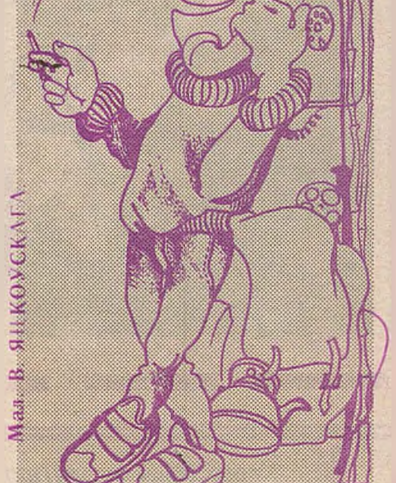

Мал. В. ЯЦКОЎСКАГА

— Дзімыч, ура! Я — свабодны! Збірайся, едзем на тыдзень на рыбалку!

ВЫКЛАДЧЫКІ

Як яны адносяцца да нас? Неаднойчы было ўражанне, што паглядаюць на завочнікаў як на студэнтаў другога гатунку. Канешне, не ўсе... Але... Нярэдка нагадваюць нам пра ўжо нашу быццам слабую памяць, пра нашы турботы, занятасць, гуляюць у лібералаў. Чым мы, прынамсі, неадкладна і карыстаемся.

Шырока прымяняецца спосаб «аўтаматнага» заліку і нават экзаменаў: «На пенсіі будзеце вывучаць літаратуру, а зараз няхай кожны з вас напіша тую адзнаку, якую хоча, і здасць залікоўкі на роспіс». А ці не дзіўна, калі ў аўдыторыю заходзіць выкладчык і замест лекцыі арганізоўвае... гандлёвую кропку: прапагандуе кнігі калег-сяброў альбо свае, якія ак рамя студэнта-завочніка ніхто не купляе. Выглядае гэта так: «Хто хоча атрымаць «добра» ці «выдатна», няхай здасць грошы на кнігу, а потым... пагляджім. Староста, складзіце спіс прозвішчаў»...

...Нашы сесіі — гульня дарослых людзей у студэнтаў. Сесіі — гэта цікавыя размовы з сябрамі і з аднакурснікамі, якіх не бачыў паўгода. Сесія — сумесныя вечарынкі і паходы ў лес і кіно. Сесія — гэта ўсё, апрача набывання ведаў. Семестр — гэта праца, хатнія клопаты, рэдкія званкі («не ведаеш, у каго можна спісаць кантрольную ці курсавую?»). Карціна, якую я бачыла ў Мастацкім музеі «Студэнтка-завочніца» (вечар, расчыненае акно, на стале лямпа і стос падручнікаў, стомленая, але натхнёная дзяўчына),— напісана не з мяне, не з маіх аднакурснікаў.

ЧАМУ?

Чаму такая жывучая студэнцкая прымаўка: «Лепей быць з чырвоным тварам і сінім дыпломам, чым з чырвоным дыпломам і сінім тварам»? Калі на дзённай форме навучання галоўны недахоп — тэарэтычнае веданне будучай прафесіі пры пэўнай суме ведаў, то на завочнай — нядрэннае веданне сутнасці прафесіі пры адсутнасці апошніх. Добра, што нейкі зрух пачаўся на стацыянары. У апошні час гавораць пра стварэнне СНВА, якія дапамагаюць хутка прайсці па масціку «з аўдыторыі ў прафесію», якія даюць рэальнае ўяўленне аб будучым занятку.

На завочным жа... усё па-старому. Але ж рэформа вышэйшай школы павінна закрануць і нас.

Наўмысна расказвала не пра ўсе турботы «завочніцы». Не закранула форму заняткаў. А яна вельмі звычайная: балабоніць лектар з паперкі, слухачы яго займаюцца хто чым, толькі не слухаюць. Не спынілася я і на тым, што роля старастаў груп і курса чыста арганізацыйная — раздаць метадычкі, адзначыць тых, хто адсутнічае, сабраць грошы на кветкі выкладчыкам. Больш турбуе: што рабіць, каб кожны зразумеў, што адукацыя — гэта не «корачка» і нудны шлях да яе ў шэсць гадоў, а правільнае выкарыстанне ведаў на практыцы. Адказ хацела б пачуць ад цябе, мой таварыш-завочнік. Калі табе, канешне, неабыякава.

А. ПАДЭРНА

нашы выпускнікі

Міма касы

Калі Анатоль Іксанаў заявіў, што ён, Будзін, абвінавачваецца ў хабарніцтве, Пётр Іванавіч моцна пакрыўдзіўся. Паважанага чалавека падазраваць у злачынстве! Ён будзе скардзіцца.

(П. Будзін — у нядаўнім мінулым начальнік ткацкага цэха Кобрынскай прадзільна-ткацкай фабрыкі, А. Іксанаў — маёр міліцыі, старшы оперупаўнаважаны АБКС Кобрынскага ГРАУС).

Аднойчы да Анатоля Іксанава пачалі паступаць звесткі аб тым, што Пётр Будзін і яго хаўруснік — начальнік ткацкай вытворчасці фабрыкі Мікалай Грышын атрымліваюць буйны хабар ад людзей, якія прыязджаюць з іншых гарадоў у Кобрын для работы на фабрыцы па выкліку яе кіраўніцтва. Прадпрыемства нядаўна ўступіла ў строй, сваіх спецыялістаў не хапала, асабліва майстроў і іх памочнікаў. Вось і запрашалі людзей з іншых месц, у прыватнасці з Луцка, Данецка.

І запрашалі на добрых умовах: плацяць пад'ёмныя, ставяць на льготную чаргу для атрымання жылля — фактар для многіх рашаючы. Вось і згаджаліся людзі на пераезд. Але П. Будзін і М. Грышын вырашылі на гэтым пагрэць рукі. Ведучы перагаворы са спецыялістамі, яны абяцалі ўсё ўладкаваць, але ўзамен патрабавалі па 200—250 рублёў. Спачатку нясмела, з аглядкай, з агаворкамі, потым усё больш нахабна. Дарэчы, многіх з тых, каго запрашаў П. Будзін, ён ведаў.

Канверцікі з купюрамі прымаў на рабоце, потым і дома. Браў і спіртное. Прычым вёў строгі ўлік. Тым, хто недадаў патрабуемую суму або наогул пераехаў «у доўг», не саромеўся напомніць: маўляў, ты ж атрымаў пад'ёмныя, раскашэльвайся. Былі, вядома, і такія, хто не мог або не хацеў даваць хабар. З імі размова была кароткая: няма грошай — няма і выкліку.

Папрацаваць А. Іксанаву давялося нямала, каб здабыць звесткі, якія выкрываюць злачынцаў,— П. Будзін і М. Грышын атрымалі каля чатырох з палавінай тысяч рублёў хабару.

І хабарнікі, і тыя, хто даваў хабар, дзейнічаюць скрытна. Іх вельмі цяжка выкрыць. Тым не менш А. Іксанаву ўдалося знайсці і прадставіць суду такія звесткі. Зроблена гэта было з юрыдычнага пункту гледжання бездакорна. Нават злачынцы, прыпёртыя фактамі, не адмаўлялі сваёй віны, а толькі стараліся спіхнуць на іншага непрыемную ролю арганізатара злачынстваў. Думаецца, за дзесяць гадоў у месцах пазбаўлення волі яны высветляць паміж сабой гэта пытанне.

Анатоль Іксанаў скончыў юрыдычны факультэт Белдзяржуніверсітэта. Затым па накіраванню Кобрынскага гаркома камсамола прыйшоў у міліцыю. І вось ужо дзесяць гадоў працуе ў органах АБКС.

Нямала розных махінацый раскрыў А. Іксанаў за гады работы ў міліцыі. Маладому інспектару давялося ўдзельнічаць у выкрыцці цэлай групы раскрадальнікаў, якія арудавалі на кансервавым заводзе. «Пасланцы» прадпрыемства ехалі на Украіну для нарыхтоўкі яблыкаў. Яны ў якім-небудзь калгасе закуплялі іх, скажам, па пяць капеек за кілаграм, а афармлялі — па пятнаццаць-дваццаць. «Навар», напрыклад, за пяць тон яблыкаў складаў ад 500 да 750 рублёў. Прычым грошы на набыццё фруктаў нарыхтоўшчыкі атрымлівалі на заводзе наяўнымі.

Вадзіцелі, якія перавозілі яблыкі, ведалі аб махінацыях нарыхтоўшчыкаў, але маўчалі, бо і ім сёе-тое перападала з лёгкіх грошай. Больш таго, за хабар начальнік аўтакалоны Мінгін стараўся заўсёды забяспечваць нарыхтоўшчыкаў спраўнымі аўтамашынамі. Забягаючы наперад, скажам — гэты «клопат» каштаваў яму пяці гадоў пазбаўлення волі.

Тагачасны начальнік аддзела АБКС В. Вашчук раскрываў маладому інспектару А. Іксанаву механізм злачынства, накіроўваў яго дзеянні, даваў канкрэтныя даручэнні. І зрабіў цвёрды вывад — з хлопца толк будзе.

Іксанаў выязджаў на Украіну шукаць, як ён гаворыць, у калгасных дакументах пах яблыкаў, удзельнічаў у вобысках. Так, толькі ў аднаго з прадпрымальных нарыхтоўшчыкаў — Меха — у слоіку, закапаным у кучы вугалю, знайшлі 27 тысяч рублёў. А ў канчатковым выніку ўдалося выкрыць цэлую злачынную групу, якая нанесла дзяржаве страт на 140 тысяч рублёў. На розныя тэрміны пазбаўлення волі асуджаны 15 нарыхтоўшчыкаў.

Нямала давялося папрацаваць Анатолю Іксанаву, пакуль удалося вывесці на чыстую ваду злачынцаў, што звілі гняздо на цагельным заводзе. І няхай тут сумы крадзяжу значна меншыя, але паваждацца давялося шмат.

І ўсё ж злачынцаў злавілі за руку. У гэтым супрацоўнікам міліцыі дапамаглі рабочыя, якія раптам заўважылі, што іх кожны месяц абкрадаюць, запісваючы меншую колькасць гатовай прадукцыі. А потым гэта даказаў дакументальна А. Іксанаў. Уся злачынная група была прыгаворана да двух гадоў папраўчых работ з канфіскацыяй маёмасці.

Працаваць у цесным кантакце з людзьмі — жыццёвае крэда старшага оперупаўнаважанага АБКС А. Іксанава. Ён часта бывае ў вытворчых калектывах, раіцца з працаўнікамі. Гэта дапамагае яму ў рабоце. Не выпадкова па выніках мінулага года А. Іксанаў прызнан лепшым супрацоўнікам АБКС Брэсцкай вобласці.

М. ХАРЫТОНАЎ.

з вопытам і за вопытам

КАМАНДЗІРОЎКА ЗА КРАЙ СВЕТУ

ПАЕЗДКА НА КУБУ СТАЛА АДНОЙ З САМЫХ ПАМЯТНЫХ СЛУЖБОВЫХ КАМАНДЗІРОВАК ДЛЯ ВАЛЕРЫЯ ГУР'ЕВІЧА ЦІХІНІ, ДЭКАНА ЮРЫДЫЧНАГА ФАКУЛЬТЭТА. УСЯГО ТОЛЬКІ АДЗІН МЕСЯЦ — А ЎСПАМІНАЎ ХОПІЦЬ НАДОЎГА. ЁСЦЬ ЧАМУ ПАВУЧЫЦЦА Ў КУБІНСКІХ КАЛЕГ, ХАЦЯ ВАЛЕРЫЙ ГУР'ЕВІЧ ЕЗДЗІЎ ДЗЯЛІЦЦА СВАІМ ВОПЫТАМ.

ІНТЭРВ'Ю Ў ДЭКАНА ЎЗЯЛА СТУДЭНТКА ФАКУЛЬТЭТА ЖУРНАЛІСТЫКІ В. КАЗЛОВІЧ.

— Валерый Гур'евіч, вы былі на Кубе па запрашэнню юрыстаў правінцыі Камагуэй. Што ўваходзіла ў план-праграму вашай паездкі?

— Камагуэй — адна з правінцый, дзе да гэтага часу назіраецца значная колькасць правапарушэнняў. Таму ў першую чаргу мы займаліся распрацоўкай праграмы па барацьбе з парушальнікамі закона. Былі і сустрэчы з калегамі, знаёмства з краінай.

— Сустрэчы, безумоўна, цікавыя?

— Так. Гэта — знаёмствы з начальнікам мясцовай паліцыі, старшынёй правінцыяльнага суда, начальнікам-пракурорам, галоўным Дзяржаўным арбітрам правінцыі і шмат з кім яшчэ. Наведалі з калегамі крымінальную аўдыторыю, папраўча-працоўную калонію, сабралі звесткі па колькасці правапарушэнняў. У выніку была распрацавана праграма па іх прафілактыцы, разлічаная на пяцігадовы тэрмін. Апрача таго, для выкладчыкаў Камагуэйскага юрфака я прачытаў лекцыю на гэтую тэму.

— Вы, напэўна, бліжэй пазнаёміліся і з самім факультэтам?

— Вядома. Пазнаёміўся з арганізацыяй выкладання юрыдычных дысцыплін, сустрэўся з дэканам. Дарэчы, ён збіраецца прыехаць да нас на стажыроўку, будзе працаваць над дысертацыяй...

— А што можна сказаць пра сістэму навучання наогул?

— У значным адрозніваецца ад нашай. Пры паступленні ў ВНУ на Кубе няма уступных экзаменаў. Але каб паступіць ва ўніверсітэт, неабходна закончыць 12 класаў. Прычым тры апошнія гады — гэта прыўніверсітэцкае навучанне. Студэнты залічваюцца па выніках субяседавання. Цікава, што я сустрэў многа замежных студэнтаў: з Лацінскай Амерыкі, Афрыкі. Юрфак — адзін з самых прэстыжных факультэтаў пасля медыцынскага інстытута. Ва універсітэце рыхтуюць таксама спецыялістаў і для сельскай гаспадаркі.

— А з чаго складалася ваша культурная праграма?

— Я пабываў у Гаване, у цэнтральным парку. Пазнаёміўся з іншымі гарадамі, пабываў на карыдзе. Мае новыя сябры запрасілі мяне на летні карнавал. Шкада, што не будзе для гэтага магчымасці.

— Якое ўражанне пакінула паездка?

— Самае добрае. І мясціны там цудоўныя, і людзі. Сталкі ў іх гасціннасці, цёплыя. Папрацавалі мы, лічу, нядрэнна. Хацелася, каб наша праца прынесла ўзаемную карысць. Адным словам, камандзіроўка ўдалася.

дні ФПМ: рэпартаж

ДЗЕНЬ ЯК ДЗЕНЬ

ДЗЕНЬ БЫЎ ЯК ДЗЕНЬ, КАЛІ НЕ ЛІЧЫЦЬ, ШТО БЫЛО ГЭТА 1 КРАСАВІКА. НА ФАКУЛЬТЭЦЕ ПРЫКЛАДНОЙ МАТЭМАТЫКІ ЁН ВЫКЛІКАЎ АСАБЛІВУЮ РАДАСЦЬ — УВЕСЬ УРАЧЫСТЫ, ПРЫБРАНЫ ФАКУЛЬТЭТ СВЯТКАВАЎ СВОЙ ДЗЕНЬ НАРАДЖЭННЯ.

ЗРАЗУМЕЛА, да свята рыхтаваліся. Сцены калідораў раптам заўсміхаліся жартоўнымі малюнкамі, застракацелі плакатамі і віншаваннямі. А газет было так шмат, што адразу цяжка было вырашыць, да якой падысці. А побач з газетамі — стрэлка-указальнік «Галактычны кірмаш». Паспрабуем і мы прабіцца на кірмаш.

Каля кафедры матэматычнага забеспячэння САПР робіцца нешта неверагоднае. Ды і кафедра на звычайную не падобна

Дзверы расчыняюцца, і студэнты... атакуюць кафедру.

Крыху збянтэжаныя выкладчыкі збіраюць свае паперы і ўступаюць месца студэнтам. А студэнты, як ні ў чым ні бывала, уладкоўваюцца на свабодныя месцы. Дзіма Дварцавы займае пасаду загадчыка кафедры. Устанавіўшы цішыню, чытае пастанову.

...Але час бяжыць, усе раней абдуманыя словы выказаны, і студэнты-выкладчыкі зноў адчуваюць сябе студэнтамі, уступаюць месца заслужанаму саставу кафедры. А як жа выкладчыкі ўспрынялі такі «налёт» на кафедру?

— Хацелася, каб не толькі ў жартоўнай форме студэнты выказвалі свае пажаданні, але каб і крытыка гучала,— гаворыць загадчык кафедры М. М. Кавалёў.— Упэўнены, што часовы састаў праз пяць гадоў папоўніць наш калектыў.

Зачыняю дзверы кафедры.

Трэба заўважыць, што фантазіяй студэнты ФПМ валодаюць завіднай. Тэрыторыя «Галактычнага кірмашу» сапраўды нагадвае нешта не зусім зямное. Крочым далей.

Вунь каля акна нешта прадаюць. І што б вы думалі? Канспекты!

— Цікава, а па якому крытэрыю іх цанілі? — спытала я пра гэта ў прадаўца Марыны Ліпень, студэнткі II курса.

— Студэнцкія не дарагія, усяго толькі — рубель,— Марына патрэсла каробкай.

— А што, «нестудэнцкія» таксама ёсць?

— Так. Толькі не па студэнцкай кішэні. Канспект выкладчыка каштуе 25 рублёў.

А зусім недалёка гучыць музыка, і народ спяшаецца ў той бок.

Можна схадзіць у жартоўнае фотаатэльe. Фотаздымкі будуць вясёлымі, як і само свята. Аб гэтым паклапаціліся мастакі, фатографы.

— Фатаграфуйцеся, фатаграфуйцеся, апарат усё роўна без плёнкі, сёння ж — першае красавіка,— жартуе ўсмешлівы хлопец...

Які цудоўны ён, дзень нараджэння!

Толькі-толькі адзвінеў званок з трацяй пары, як 284-ю аўдыторыю, дзе павінна была пачацца канферэнцыя, сталі запаўняць студэнты. Праз пяць мінут свабодных месц ужо не было. Нарэшце, узрыў апладысментаў. У прэзідыум праходзяць любімыя выкладчыкі. Уступнае слова — сакратару камітэта камсамола Сашу Канышу.

— Сёння ў нас прэс-канферэнцыя з выкладчыкамі-пераможцамі конкурсу «Самы, самы, самы...» Я хачу ўручыць медалі пераможцам. Самым-самым выкладчыкам прызнаны С. А. Мазанік. Самым вясёлым — П. М. Лапо. Самым занятым — В. В. Крахотка, але ён сёння, на жаль, не змог прыйсці...

Саша далей называе прозвішчы самых-самых і пад гром апладысментаў уручае медалі.

У С. А. Мазаніка на грудзях красуецца не адзін медаль: «Самы дасціпны», «Самы добры». Ён бясспрэчна прызнаны пераможцам конкурсу. Сяргею Аляксандравічу — першае слова.

— Што спрыяла перамозе ў конкурсе?

— Справа ў тым, напэўна, што большасць студэнтаў прайшлі праз мае рукі і таму добра мяне ведаюць.

Прытрымліваючы рукой медалі, чытае запіску:

«Скажыце што-небудзь самае-самае».

— Дзякуй.

П. М. Лапо яшчэ не паспеў устаць са свайго месца, а па зале разам з апладысментамі пракаціўся смех: нават без медаля можна было б здагадацца, хто з выкладчыкаў найвесялейшы.

Размова з любімымі выкладчыкамі атрымалася прамой і шчырай. І таму загула незадаволена аўдыторыя, калі сакратар аб'явіў аб заканчэнні прэс-канферэнцыі. Цешыла толькі тое, што назаўтра назначаны вечар самадзейнай песні, дзе і збяруцца зноў усе разам. На гэты вечар былі запрошаны і студэнты, і выкладчыкі, і тыя, хто калісьці быў студэнтам факультэта.

Пасля свята наступаюць звычайныя працоўныя дні. Але мне здаецца, яны не будуць шэрымі і аднолькавымі на факультэце, дзе столькі цікавых, вясёлых людзей.

Рэпартаж вяла студэнтка факультэта журналістыкі
А. КРУПІЦА

канферэнцыя

***НА ФІЛАЛАГІЧНЫМ** факультэце адбылася рэспубліканская навукова-метадычная канферэнцыя «Удасканаленне філалагічнай адукацыі ў святле рэформы агульнаадукацыйнай і прафесіянальнай школы». На канферэнцыі працавалі секцыі: «Праблемы лінгвістычнай адукацыі», «Праблемы літаратурнай адукацыі», «Праблемы методыкі выкладання мовы і літаратуры». У канферэнцыі прынялі ўдзел выкладчыкі і студэнты БДУ, іншых навучальных устаноў рэспублікі.*

***НА ЗДЫМКАХ:** у час работы канферэнцыі.*

Фота Г. ЮРЧАНКІ.

БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ

Цана 2 кап.
Мінская паліграфічная фабрыка «Чырвоная зорка» МВПА імя Я. Коласа.
9 красавіка 1987 года.
Зак. 1577.

220080, Мінск-80, УНІВЕРСІТЭЦКІ ГАРАДОК, ВУЛ. БАБРУЙСКАЯ, 9, ПАВЕРХ 4, ПАКОІ 74-75.
ТЭЛЕФОН 20-68-27.

Рэдактар
В. П. ВАРАБ'ЕЎ.